

архимандрит Силуан (Висан)

ВОЛЕТИ, ОСЛЕПЕТИ СЕБЕ ДА НЕ БИ ПОВРЕДИО ДРУГОГ

Раније су односи међу онима који се воле били много трајнији, лепши, срећнији. Раније је постојала лепота и свештена љубав двоје људи. Један прост гест, цветић, један поглед, већ су постајали извори радости, трепе-

Ни у једној књизи није написано и нико није рекао да волети значи само осећати срећу; не, волети значи желети добро и срећу другоме. То значи одрећи се свог егоизма и гордости, смирити се, да би владао мир, молити се у на-

А знате ли какву тактику има ђаво? Треба то да знате. Он, знајући да неки човек има неки више или мање тежак грех, труди се да се човек не покаје за њега. Са тим циљем он на сваки начин умањује степен тежине греха, убацујући му овакве мисли: „То није важно, Бог ће ти то опростити“, и томе слично. И чак се труди да човек заборави на свој грех. Али, када тај човек успе да било како исповеди духовнику на исповести грех, онда ђаво на сваки начин повећава тежину греха, говорећи да је грех толико велик да га чак ни Бог никада неће опростити. И труди се да доведе човека у унијне и очајање. Видите, како је лукав ђаво. Он одлично зна да се исповешћу перу сви греси, зато и не допушта човеку да се исповеди, а ако се исповеди, онда га на сваки начин смуђује...

Њреј. Варсануфије Оишински

та срца и суза од среће. А сада... Само и чујеш за разводе и тугу. Скандале и оптужбе.

Сви се на некога жале. Сви некога окривљују. Врло је мало оних који би на себе преузели кривицу и одговорност за растамак. Можда више не можемо да волимо? Више не можемо да опраштамо? За нас љубав више нема никакво значење? Или смо просто толико заробљени љубављу према себи, да ближни за нас постаје терет?

Сви ми знамо – да би односи, породични живот, функционисали, неопходно је да једно својом љубављу увећава срећу и лепоту живота другог. Од давнина је познато, „љубав је ватра, али гори кад убацујеш дрва“, и тада је могуће волети непрестано.

ди, задовољавати се малим које имаш, и благодарити за то, бити срећан видећи да је други срећан, и живети уздижући се...

Волети – у томе је мудрост живота. Волети значи имати мудро срце. Волети значи владати науком која исцељује, а не умртвљује, пружа утеху, а не уништава! Можда ће они који читају ове редове бити другачијег мишљења, сматрајући да мени не приличи да пишем о љубавним односима, јер ја не знам „како је то тешко“. Можда су они и у праву, али, као и сваки свештеник, ја патим много више него што ви можете да замислите, кад видим сломљено срце, сузе на прекрасном лицу другог. А љубави је тако тешко да то види...

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ТРИДЕСЕТ И ТРЕЋА НЕДЕЉА ПО ПЕДЕСЕТНИЦИ ПО БОЖИЋУ

св. ѡреј.меланија Римљанка, св. ѡреј. Зоѡик Сироиѡшаѡел
св. исѡ.Досиѡеј Заѡребачки

Мѡ. 2, 13 - 23, зч. 4; Гал. 1, 11 - 19; зч. 200.

Сроѡјереј Рогоион Пуѡјаѡин

ПРОПОВЕД НА НЕДЕЉУ ПО БОЖИЋУ

Не плачи, не растују се, не жалости се много када те људи клеветају, притискају, чине несрећним, лишавају спокојства. Бога ти неће одузети и вечног спасења неће те лишити. Напротив, ради тога што ти људи одузимају срећу у овом животу, Господ ће те наградити блаженством након смрти, и ради овог привременог неспокојства, које овде трпиш од других, наградиће те вечним спокојством тамо.

Знаш ли када треба да плачеш, да будеш тужан и жалостан: када почнеш да клеветаш друге, да их притискаш, када неко због тебе буде плакао и жалостио се. Најнесрећније биће је онај човек који друге чини несрећним. Господ ће казнити свакога увредитеља, тлачитеља, узнемиритеља. И сами ови људи ће касније горко плакати и жалостити се. Била би још и велика милост уколико би у овом животу примио казну за своја зла дела, уколико би овде успео да оплачеш

своје грехе против ближњег, и изгладиш их добрим делима. Кога Господ овде кажњава, тога ће помиловати у будућем животу; ко се овде покаје, неће тамо страдати од раскајања. Али уколико останеш нераскајан и некажњен до будућег живота, тамо ћеш подносити вечну казну, вечно ћеш тамо плакати и туговати због својих злих дела.

“Али на кога од нас се односе ове речи?”, рећи ћете ви, “Чини нам се да ми не вређамо друге; нико од нас не мисли да има на себи овај грех”.

Дај Боже да никада и не упознамо овај грех; нека нас Господ сачува од ове највеће несреће – да друге чинимо несрећним. Вређати друге је толики грех да је и изрећи увредљиву реч и имати жељу да увредимо другог већ велики грех. Говорећи сада о овоме ја немам у виду никога од вас, ја говорим ради предострожности и себи и вама и свима. Данас су ме, да управо о овоме говорим са вама под-

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

стакле следеће речи из управо прочитаног Јеванђеља: "Глас у Рами чу се, плач и ридање и нарицање много, Рахиља оилакује дјецу своју, и неће да се ушјешу, јер их нема" (Мт. 2, 18). Ви знате када се ово догодило; када су, по заповести цара Ирода, у граду Витлејему и околини били убијани све бебе мушког пола узраста две године и мање. Тада је погинуло 14 000 деце. Ах, браћо и сестре, читајући опис овога ужасног догађаја који се давно догодио, ми, премда смо и невини у томе, као да видимо и чујемо како убијају ту несретну децу, како плачу њихове несретне мајке и боли нас њихова бол, и спремни смо да плачемо заједно са њима. А нечовечни Ирод... он у аду чита опис тога

чиниш вређајући и тлачећи друге, не разумеш како је нечовечно то, доводити друге до суза и жалости; не осећаш како је болно плакати и жалостити се због твојих увреда и тлачења; можда нити знаш, нити желиш да знаш, да су због тебе други уплакани и жалосни. На крају ћеш све сазнати; сазнаћеш, искусићеш на својој кожи сво зло својих злих дела. Заједно са твојим васкрсењем у будући живот, оживеће са тобом и сва твоја зла дела. Тада ће се осветлити и оно скривено у мраку и намере срдаца ће се разоткрити (уп. 1Кор, 4, 5). Тада ћеш чути жалопоје увређених, видећеш и сузе оних које си тлачио и оне ће те пећи попут неугасивог огња и гришће те попут црва неуспављивог. Да, зло ће

Када живот крене укриво, када се очекивања не испуне по нашим замислима, када су везе у нашој породици тешке, када наша деца не напредују, када болест и неисцељива обољења наступе, када не знамо шта да радимо, када не можемо да нађемо спокој, када нисмо у стању да учимо, када не можемо да се молимо и осећамо се потпуно изгубљеним – немојмо наду да изгубимо. Рецимо само: „Мој Господе, чини шта год хоћеш. Ја не знам; Ти знаш: Ти ме волиш. Ако желиш да мене и моје домаћинство разјединиш - нека се то деси, ако је то воља Твоја“. Када ово изговоримо, тада Бог, Који воли своје створење, долази и даје нам снагу, благодат, и утеху која су изван разумевања било чега што долази споља. Тада заиста разумемо шта значи да је „Јона завацио из ушробе киша, и био сиасен“ и да је „Христос васкрсао из мртвих“.

архимандрит Василије Ивиронски

догађаја и вечито ће га читати тамо, и вечно ће гледати страдања те деце и вечно ће слушати плач тих мајки и вечно ће се мучити тиме и вечно ће страдати од тога.

Да, ниси ни свестан какво зло

бити вечно мучно за оне у чијој памети се вечно задржи; црв њихов никада не умире и огањ се никада не гаси (уп. Мк. 9, 48).

Не, немој чинити себи вечно зло, односно не вређај, не тлачи друге, немој никога узалуд до-

водити до горких суза, никога, премда због тога и теби самоме дође да плачеш и тугујеш, оскудеваш и сиромашујеш.

Уколико си одлучан у томе да је боље трпети оскудицу и сиромаштво него вређати друге ради свога задовољства и богаћења, онда ће твоје сиромаштво пред Богом бити лепша од сваке богате жртве која му је принесена, јер те ово сиромаштво спашава од греха.

Уколико одлучиш да је боље плакати, него друге доводити до суза, тада ће твоје сузе Богу бити пријатније од сваког славо-

души нема греха против ближњег. Уосталом, нећеш ни осиромашити, само се часно труди, не вређајући друге, не тлачећи никога. Господ ће благословити твоје напоре и ти ћеш са блаженима кроткима наследити земљу (уп. Мт. 5, 5). Такође нећеш ни плакати, у крајњој линији, дуго нећеш плакати само да други због тебе не заплачу. Господ ће те убрзо утешити са блаженима који плачу (уп. Мт, 5, 4). Не, браћо и сестре, ни по коју цену не вређајте и не тлачите друге, немојте ни од кога одузмати задовољство и срећу; нико-

Христом је управо и рођена трагедија у свету. Пре Њега постојао је тупи и беспомоћни бол људи, но не и трагедија. Јер трагедија иште објашњење. Отуда је рођење Христа рођење трагедије. И деветнаест столећа старости хришћанства представљају деветнаест страшних сцена праве људске трагедије. Доласком Својим Христос није смањио бол човечанства, него га је повећао. Пробуђењем човечанства, Он је повећао бол човечанства. Јер заиста мање осећају бол они који спавају на трњу, него они који будни леже на трњу.

Па да није Христос учинио горе својим доласком?

Цените сами, да ли је боље оставити некога да спава у корову и трњу или га пробудити, да би јекнуо од бола и покушао да се спасе.

свешти Владика Николај

словља, јер ће оне бити управо израз твога славословља, јер ће оне бити израз твоје љубави, која полаже душу своју за пријатеље своје (уп. Јн. 15, 13).

Да, и плакати је утешно тада када плачеш, а не желиш да друге доводиш до суза и у сиромаштву је весело када оскудеваш, али од других не отимаш, туђе не грабиш. Сиромаш који никоме не узвраћа увреде, често је са сузама у очима, али зато на

га не лишавајте спокојства. Тешко онима који се веселе, а због којих други плачу. Тешко онима који су сити сада, а због њих други остају гладни. Тешко вама богатима, уколико зарађујете богатство увредама, тлачењима и другим неправдама. Неће овде, у овом животу, бити ваш јад, већ тамо, иза граница гроба, тамо где нечовечни Ирод вечно слуша некада изречени глас у Рами. Амин.